

Publicerad 2011-02-17 21:04 av Niklas Holmgren

Mörkrets grogrund

Trots min ljusa lyra så spelar
jag på mörkrets toner ibland.

Mörkret är säden som
befruktar mig...

... att älska med tiden
är att älska dig!

Dina andetag måste
vara de vackraste...

... att älska och bli älskad,
är att åter älska dig.

Din sötma är natten,
din gunst är tiden...

... och din skönhet är
befruktad i mig.

Kom låt oss leka med
tiden du vackra;

älskade.

Kom låt mig smeka dina
bröst i ett mörkt hörn
av tiden...

... låt mina andetag bejaka
din sinnlighet...

... kom sätt dig över
min ådra för liv.
Låt mig smaka din sötma;

dina blygdläppar och
känna doften av din

kåthet genom natten...

... låt oss flyga till
själens paradiset,
låt allt bli ett
intet;

och låt min säd fylla
din mun inatt...

... kom och spela på min
mörka lyra du,
drottning av natten...

... så ska jag penetrera din
fyr med ljusets låga.

Kom... kom;
till mig.

© Niklas Holmgren

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Niklas Holmgren med Poeter.se id #34835 innehar upphovsrätten